

II. Foranstaltninger, der ere rettede indad og sigte til en forbedret Ordning af Forholdene i selve Havnen og af de Vilkaar, der gælde for dens Benyttelse. Blandt Foranstaltninger af denne Art, der kun indirekte paavirke Trafikens Størrelse, har Kommissionen navnlig haft sin Opmærksomhed rettet paa følgende Spørgsmaal:

- A. Angaaende Ophævelse af den Københavns Frihavnsaktieselskab tillagte Eneret til at udføre Arbejder i Frihavnen.
- B. Angaaende større Bevægelsesfrihed for Ledelsen af Frihavns Drift.
- C. Angaaende Afgifter og Arbejdspenge i Havnen.
- D. Angaaende Ophævelse af § 5 i Lov Nr. 64 af 7. April 1899 om Tillæg til Frihavnslov Nr. 44 af 31. Marts 1891.
- E. Angaaende Forbedring af Forholdene paa Københavns Toldbod.

Denne Gruppedeling vil blive fulgt i nedenstaaende Betænkning, ikke blot fordi den i og for sig synes naturlig, men særlig fordi den paatrænger sig ved Hensynet til den Afhængighed, hvori de to Grupper af Spørgsmaal staa til hinanden. I samme Grad, som det maatte lykkes at overvinde de Vanskeligheder, hvormed Gennemførelsen af Forbedringer henhørende under Gruppe I af mange Grunde, som ville blive nærmere belyste nedenfor, er forbunden, i samme Grad vil ikke blot Trangen til de under Gruppe II hørende Forbedringer og Kravet om flere og flere Forbedringer i de herhenhørende Forhold vokse, men ogsaa Muligheden for deres Gennemførelse lettes. Den stagnerende Trafik kan — i alt Fald som Forholdene ere i Københavns Havn — ikke ventes væsentlig afhjulpen ved indre Foranstaltninger alene, men lykkes det at fremkalde blot noget nyt Liv, nogen Opblomstring af Trafiken, da vil den relative Fuldkommengørelse af Havnens indre Forhold være et godt Middel til at bringe yderligere Fart i Fremgangen samtidig med, at denne bl. a. vil skabe de Midler og den Tillid til Fremtiden, som dog ere Betingelsen for disse Forholds Ordning, saa vist som de fleste af de herhenhørende Spørgsmaal i sidste Instans for en meget væsentlig Del ere finansielle.

Til I.

En direkte Forøgelse af Havnens Trafik kan kun i ringe Grad ventes fremkaldt ved Foranstaltninger fra Havneadministrationens eller overhovedet fra det offentliges Side.

Grundene hertil ere nærliggende.

Det er ofte — og med Rette — blevet fremhævet, at Københavns Havn i og for sig har en fortrinlig Beliggenhed lige ved Hovedindgangen til Østersøen, samt at den ikke blot frembyder udstrakte og vel beskyttede Anlægspladser, men ogsaa langt lettere Besejlingsforhold end andre Steder, hvor Tidevand, Strømforhold o. lign. lægger Hindringer i Vejen; men hvor vigtige disse Grundfaktorer end ere for Havnens Trivsel, ere de dog langt fra enebestemmende, hvortil yderligere kommer, at der i de seneste Tiaar er indtraadt Momenter, som i ikke uvæsentlig Grad have svækket Betydningen af Havnens iøvrigt saa gunstige Beliggenhed.

Først og fremmest staaer Trafiken paa Havnen selvfølgelig i det nøjeste Afhængighedsforhold til de Vilkaar, hvorunder Landets Handel og Søfart til enhver Tid finder Sted, og — mere specielt med Henblik paa Transittrafiken — af de Former, hvorunder Omsætningen sker mellem oversøiske Pladser og de Steder, der ere Havnens naturlige Opland. Og dog løbe Landets Handels- og Søfartsinteresser ikke altid parallelt med Havnens Trafikinteresser.

Nutildags foregaar Omsætningen og Overførelsen af Varer mellem oversøisk Plads og Varernes europæiske Bestemmelsessted paa Maader, der væsentlig gruppere sig om følgende 3 Hovedformer: